

FK.310.1.2017.AP

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

działając na podstawie art.14 j § 1, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r., poz.201 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku Nr DC-I.252.3.176.2017.GRM z dnia 11 września 2017 r. (data wpływu: 15 września 2017 r.) o udzielenie pisemnej interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości

**- uznaje, iż stanowisko w świetle przedstawionego zdarzenia
przyszłego - jest prawidłowe.**

Uzasadnienie

(dalej jako Wnioskodawca) pismem z dnia 11 września 2017 roku (data wpływu 15-09-2017r) zwróciło się z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości w indywidualnej sprawie dotyczącej sposobu opodatkowania podatkiem od nieruchomości w zakresie powstania obowiązku podatkowego od budowli jaką jest sieć szerokopasmowa w związku z zamiarem samodzielnego dostarczania sieci telekomunikacyjnej lub zapewnienie dostępu oraz usług świadczonych na rzecz operatorów sieci.

Wnioskodawca realizuje projekt „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej - ". Cele strategiczne projektu obejmują (w kolejności od celów generalnych do szczegółowych):

- 1) przyspieszenie tempa rozwoju społeczno-gospodarczego Polski Wschodniej w zgodzie z zasadą zrównoważonego rozwoju,
- 2) zapewnienie rozwoju społeczno-gospodarczego
- 3) powiększenie obszaru, gdzie jest możliwy dostęp do Internetu szerokopasmowego,
- 4) zwiększenie ilości mieszkańców województwa, którzy zyskają dostęp do Internetu.

Realizacja projektu obejmuje dwie fazy.

W ramach zakończonej, pierwszej fazy projektu zrealizowany został na terenie obiekt w postaci sieci telekomunikacyjnej. Sieć ta, będąca siecią Internetu szerokopasmowego, obejmuje obszary, gdzie do chwili obecnej dostęp do stałych i szybkich łączy internetowych był mocno utrudniony lub niemożliwy. Sieć telekomunikacyjna została zrealizowana z udziałem dofinansowania ze środków UE. W ramach projektu przewidziano udzielenie pomocy publicznej, której zgodność ze wspólnym rynkiem potwierdzona została decyzją Komisji Europejskiej z dnia 10 listopada 2011 r. nr S.A.33441(2011/N), S.A.33440(2011/N), S.A.33439(2011/N), S.A.33438(2011/N). W ramach obecnie trwającej drugiej fazy realizacji projektu, przy pomocy wybudowanej sieci telekomunikacyjnej, zapewniany jest dostęp

szerokopasmowy. Realizacja dostępu szerokopasmowego następuje za pośrednictwem lokalnych operatorów telekomunikacyjnych zwanych operatorami sieci dostępowych.

Za dostarczanie sieci telekomunikacyjnej, zapewnianie dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej oraz świadczenie z wykorzystaniem powierzonej sieci telekomunikacyjnej usług na rzecz operatorów sieci dostępowych odpowiedzialny był, na podstawie zawartej z Wnioskodawcą umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, operator infrastruktury. Podmiot ten, będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, został wyłoniony w konkurencyjnym postępowaniu z zastosowaniem przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych. W celu realizacji przez operatora infrastruktury wskazanych wyżej obowiązków umownych, została mu udostępniona sieć telekomunikacyjna. Zgodnie z umową o partnerstwie publiczno-prywatnym, składniki majątkowe stanowiące własność Wnioskodawcy, w szczególności kanalizacja kablowa i łącza światłowodowe, udostępnione zostały na zasadzie dzierżawy.

Obecnie umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym została rozwiązana. W związku z tym, stosownie do postanowień tej umowy, powinno nastąpić zwrotne przekazanie sieci telekomunikacyjnej przez operatora infrastruktury Wnioskodawcy. Przekazanie to powinno zostać potwierdzone protokołem zdawczo- odbiorczym podpisanym przez strony.

W związku z rozwiązaniem umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, Wnioskodawca zamierza w ramach realizacji projektu samodzielnie dostarczać sieć telekomunikacyjną lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej, a także świadczyć usługi na rzecz operatorów sieci dostępowych z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej, którą będzie już władało z momentem jej zwrotnego przekazania Wnioskodawcy, na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego. Podstawą świadczenia usług będą umowy zawarte z operatorami sieci dostępowych, zgodnie z warunkami umowy ramowej zatwierdzonej dla Wnioskodawcy przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Wnioskodawca wykonuje działalność w zakresie telekomunikacji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2062), na podstawie Uchwały Nr XXI/318/2012 Sejmiku z dnia 23 kwietnia 2012 r. oraz uzyskał wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

W odniesieniu do tak przedstawionego zdarzenia przyszłego Wnioskodawca sformułował następujące pytanie:

Czy prowadzenie opisanej wyżej działalności w zakresie telekomunikacji polegającej na dostarczaniu sieci telekomunikacyjnej lub zapewnianiu dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej, a także świadczeniu z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej usług na rzecz operatorów sieci dostępowych w ramach realizacji projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej – ”, stanowiącej zadanie własne o charakterze użyteczności publicznej, powoduje powstanie po stronie obowiązkowego podatku w zakresie podatku od nieruchomości od budowli zrealizowanej w ramach projektu, a w konsekwencji obowiązku składania deklaracji na podatek od nieruchomości i opłacania tego podatku?

Wnioskodawca odnośnie przedstawionego zdarzenia przyszłego przedstawił co

następuje:

Wnioskodawca stwierdził, że działalność podejmowana przez niego, mieszcząca się w granicach przepisu art. 3 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, nie stanowi działalności gospodarczej, a tym samym budowla zrealizowana w ramach projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej – ” nie jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej, gdyż nie znajduje się w posiadaniu podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą. Wobec tego po stronie Wnioskodawcy nie powstanie obowiązek podatkowy w zakresie podatku od nieruchomości a w konsekwencji nie powstanie także obowiązek składania deklaracji na podatek od nieruchomości i opłacenia podatku od wskazanej budowli.

Powyższe stanowisko Wnioskodawca opiera na analizie przepisów obowiązującego prawa :

- 1) Ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (t. j : Dz. U. z 2017 r., poz.1785),
- 2) Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r., - Prawo budowlane (t. j : Dz. U. z 2017, poz. 1332 z późn.zm)
- 3) Ustawy z dnia 2 lipca 2004 r., o swobodzie działalności gospodarczej (t. j : Dz. U. z 2017 r., poz. 2168)
- 4) Ustawy z dnia 16 lipca 2004 r., - Prawo telekomunikacyjne (t. j : Dz. U z 2017 r., poz. 1907)
- 5) Ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t. j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2062).

Na poparcie swego stanowiska Wnioskodawca przywołał również obowiązujące orzecznictwo.

W zakresie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, Wnioskodawca powołał się na przepisy dotyczące przedmiotów opodatkowania oraz użyte w ustawie definicje: gruntów, budynków lub ich części budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej cytując wprost z ustawy ich brzmienia. Przytoczył również definicje działalności gospodarczej wynikającą z ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t. j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2168). Powołał się na art. 3 pkt 3 przepisów Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (t. j. : Dz. U. z 2017, poz. 1332 ze zm.) zgodnie, z którym wymienia przykładowe rodzaje budowli. Wskazał art. 3 pkt 3a ustawy w/w - Prawo budowlane. Wnioskodawca wskazał, że przepis ten zawiera definicję legalną obiektu liniowego, przez który należy rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Wnioskodawca podkreślił ponadto, że nie każda budowla podlega opodatkowaniu zgodnie z przepisami ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zdaniem Wnioskodawcy opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają jedynie te budowle lub ich części, które są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Wskazał definicje działalności gospodarczej na gruncie przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych odsyłając do definicji działalności gospodarczej zawartej w przepisach ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Ponadto wskazał art. 2 tej ustawy, że działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Wnioskodawca podkreślił istotę problemu poddanego do rozstrzygnięcia, czy

działalność w zakresie telekomunikacji, którą będzie prowadził, jest działalnością gospodarczą.

Uzasadniając własne stanowisko w sprawie Wnioskodawca wskazał, że działalność w zakresie telekomunikacji stanowi, stosownie do treści art. 14 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t. j.: Dz. U. z 2017 r. , poz. 2096) zadanie własne Samorządu , podkreślił treść art. 14 ust 1 wyżej wymienionej ustawy, że zadania te określone są ustawami. W przedmiotowym przypadku zadanie to określa ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, która w art. 3 ust 1 stanowi, że jednostka samorządu terytorialnego może w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej:

- 1) Budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne oraz nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych,
- 2) Dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej,
- 3) Świadczyć z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych usługi na rzecz:
 - a) przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
 - b) podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy Prawo telekomunikacyjne,
 - c) użytkowników końcowych - w zakresie i na warunkach określonych w art. 6 i 7 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Jednocześnie Wnioskodawca wskazał, że ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w art. 3 ust. 4 przesądza, że wyżej wymienioną działalność należy zaliczyć do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego.

Wnioskodawca wskazał, że w doktrynie przepisów samorządowych ukształtowane są dwie płaszczyzny aktywności jednostek samorządu terytorialnego: realizowaną w sferze użyteczności publicznej oraz wykraczającą poza sferę użyteczności publicznej, jednocześnie reglamentując możliwości podejmowania i prowadzenia działalności poza sferę użyteczności publicznej przez oznaczenie dopuszczalnego jej zakresu oraz form, w których jest ona prowadzona. Ograniczenie przez ustawodawcę możliwości prowadzenia działalności gospodarczej przez jednostki samorządu terytorialnego poza sferą użyteczności publicznej jest celowe ponieważ tylko aktywność w tej sferze może zostać uznana za działalność gospodarczą. Ze względu na występowanie przeciwstawnych stanowisk w kwestii uznania aktywności wykonywanych poza sferą użyteczności publicznej za działalność gospodarczą konieczne staje się indywidualne podejście do każdego przypadku prowadzenia działalności przez jednostki samorządu terytorialnego pod kątem wystąpienia każdej z cech tworzących działalność gospodarczą w myśl przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Ponadto Wnioskodawca wskazał, że w stosunku do przypadku objętego wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego ustawodawca rozstrzyga definitywnie, że działalność jednostek samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji, określona w art. 3 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, mieszcząca się w sferze użyteczności publicznej, nie stanowi działalności gospodarczej. Wniosek taki wynika wprost z treści art. 5 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, zgodnie z którym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, niebędąca działalnością gospodarczą, wykonuje się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne, z tym że prowadzenie tej działalności przez jednostkę samorządu terytorialnego, także w formie niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub

spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

Wnioskodawca podkreślił ponadto, że takie stanowisko ustawodawcy ma wyraz w przepisach ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907), które wyodrębniają przedsiębiorstwa telekomunikacyjne prowadzące działalność gospodarczą oraz jednostki samorządu terytorialnego wykonujące działalność w zakresie telekomunikacji, która nie stanowi działalności gospodarczej. Konsekwencją tego poglądu jest wyróżnienie w art. 10 ust. 1 i ust.1a ustawy Prawo telekomunikacyjne odrębnych rejestrów dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzących działalność telekomunikacyjną będącą działalnością gospodarczą oraz drugiego, w którym wliczane są jednostki samorządu terytorialnego wykonujące działalność w zakresie telekomunikacji, niebędącą działalnością gospodarczą. Stanowisko prezentowane przez ustawodawcę znajduje uzasadnienie w orzecznictwie sądów administracyjnych, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 13 kwietnia 2016 r. (sygn. akt. I SA/Wr 2001/15) zgodnie, z którym kwestię prowadzenia działalności gospodarczej przez jednostkę samorządu terytorialnego w zakresie określonym w art. 3 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych przesądza przepis art. 5 tej ustawy przyjmując w istocie, że działalność o której mowa w art. 3 ust 1 wyżej wymienionej ustawy, wykonywana przez jednostkę samorządu terytorialnego, nie jest działalnością gospodarczą. Aprobatę dla stanowiska Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu wyraził również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 13 stycznia 2017 r. (sygn. akt II FSK 2818/16).

Ocena prawna stanowiska wnioskodawcy z przytoczeniem przepisów prawa:

Dokonując prawno-podatkowej kwalifikacji przedmiotu opodatkowania w zakresie podatku od nieruchomości niezbędne jest oparcie się w pierwszej kolejności na przepisach prawa.

Wnioskodawca prowadzi działalność w zakresie telekomunikacji zgodnie z ustawą z dnia 7 maja 2010 roku o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t. j. Dz. U. z 2017 poz. 2062) na podstawie Uchwały Nr XXI/318/2012 Sejmiku z dnia 23 kwietnia 2012 roku w sprawie podjęcia przez działalność w zakresie telekomunikacji. Ponadto, uzyskało wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

Art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t. j.: Dz. U. 2017 r. poz. 1785) stanowi, iż opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają nieruchomości lub obiekty budowlane: grunty, budynki lub ich części i budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Za budowlę uznaje się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem (art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Zgodnie z art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 poz. 1332 ze zm.) ilekroć w ustawie jest mowa o budowli - należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych

urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Obiekt liniowy zdefiniowany został w art. 3 pkt 3a ustawy prawo budowlane. Stosownie do brzmienia tego przepisu przez obiekt liniowy należy rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

W świetle powyższych przepisów Organ stwierdza, że sieć szerokopasmowa to budowla. Jednak podkreślić należy, że opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Stosownie do art. 1a ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej to zasadniczo takie, które znajdują się w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z zastrzeżeniem ust. 2a. Natomiast art. 1a ust. 1 pkt 4 ww. ustawy stanowi, iż działalność gospodarcza to działalność, o której mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t. j: Dz. U. z 2017 r. poz. 2168). Działalnością gospodarczą zgodnie z art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Dokonując oceny charakteru działalności Wnioskodawcy wskazać trzeba, iż w myśl art. 14 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2096) Wnioskodawca wykonuje zadania określone ustawami, w szczególności w zakresie działalności w zakresie telekomunikacji.

Natomiast działalność w zakresie telekomunikacji wykonywana jest na podstawie ustawy z dnia 7maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2062).

Zgodnie z art. 3 ust.1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych jednostka samorządu terytorialnego może w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej: budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne oraz nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej, świadczyć z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, usługi na rzecz: przedsiębiorców telekomunikacyjnych, podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, użytkowników końcowych - w warunkach określonych w art. 6 i 7.

Natomiast z treści art 5 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, który stanowi, że: działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, niebędąca działalnością gospodarczą, wykonuje się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, z tym że prowadzenie tej działalności przez jednostkę samorządu terytorialnego, także w formie niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu

terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

W myśl art. 3 ust. 4 i 5 cyt. ustawy działalność, o której mowa w ust. 1, należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego (ust. 4). Jednostka samorządu terytorialnego wykonuje działalność, o której mowa w ust. 1, na podstawie uchwały organu stanowiącego (ust. 5). Działalność w zakresie telekomunikacji nie jest zatem działalnością gospodarczą, o której mowa w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej i w art. 1a ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Jak wskazano wyżej Wnioskodawca jest jednostką samorządu terytorialnego wykonującą działalność w zakresie telekomunikacji w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej. Działalność ta należy do zadań własnych jednostki samorządu terytorialnego o charakterze użyteczności publicznej i wykonywana jest na podstawie uchwały Sejmiku

Nr XXI/318/2012 z dnia 23 kwietnia 2012r. Z tego też względu nie może zostać uznane za przedsiębiorcę. Działalność prowadzona przez tę jednostkę samorządu terytorialnego nie jest działalnością gospodarczą. Powyższe stwierdzenie znajduje potwierdzenie w orzeczeniu Najwyższego Sądu Administracyjnego w Warszawie (sygn. akt II FSK 2818/16 z dnia 13 stycznia 2017r).

W związku z powyższym budowla zrealizowana w ramach projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej – ”, stanowiąca własność Wnioskodawcy, która będzie wykorzystywana przez Wnioskodawcę do prowadzenia działalności w zakresie telekomunikacji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Stosownie do art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych.

Zaznaczyć przy tym należy, że obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości ciąży na właścicielach obiektów budowlanych podlegających opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, a więc budowli lub ich części związanych z działalnością gospodarczą.

Zgodnie z art. 6 ust. 9 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych osoby prawne, jednostki organizacyjne oraz spółki niemające osobowości prawnej, jednostki organizacyjne Agencji Nieruchomości Rolnych, a także jednostki organizacyjne Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe są obowiązane:

- 1) składać, w terminie do dnia 31 stycznia, organowi podatkowemu właściwemu ze względu na miejsce położenia przedmiotów opodatkowania, deklaracje na podatek od nieruchomości na dany rok podatkowy, sporządzone na formularzu według ustalonego wzoru, a jeżeli obowiązek podatkowy powstał po tym dniu - w terminie 14 dni od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniających powstanie tego obowiązku;
- 2) odpowiednio skorygować deklaracje w razie zaistnienia zdarzenia, o którym mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tego zdarzenia;
- 3) wpłacać obliczony w deklaracji podatek od nieruchomości - bez wezwania - na rachunek właściwej gminy, w ratach proporcjonalnych do czasu trwania obowiązku podatkowego, w terminie do dnia 15. każdego miesiąca, a za styczeń do dnia 31 stycznia. Z cytowanego przepisu wynika obowiązek złożenia deklaracji podatkowej organowi podatkowemu właściwemu ze względu na miejsce położenia przedmiotów opodatkowania od chwili powstania obowiązku podatkowego. W przypadku, gdy obowiązek podatkowy nie powstał właściciel budowli nie ma obowiązku złożenia deklaracji na podatek od nieruchomości ani opłacania podatku od nieruchomości, który w przypadku osób prawnych obliczany jest w deklaracji.

Jak wynika z powyższego, w przypadku zaistnienia opisanego we wniosku z dnia 11 września 2017r. zdarzenia przyszłego, po stronie Wnioskodawcy nie powstanie obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości, nie powstanie również obowiązek

składania deklaracji na podatek od nieruchomości, a tym samym obowiązek opłacania podatku.

W związku z powyższym, stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku jest prawidłowe.

Należy wskazać, że opodatkowanie budowli podatkiem od nieruchomości nastąpi wówczas, gdy budowla będzie związana z prowadzeniem działalności gospodarczej, tzn. będzie w posiadaniu przedsiębiorcy lub podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą.

Niniejsza interpretacja udzielana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące w dniu jej wydania i dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę.

Interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących Wnioskodawcę, zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Pouczenie

Na niniejszą interpretację przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie ul. M.C. Skłodowskiej 40, 20-029 Lublin za pośrednictwem ul. Lubelska 39 22-604 Tarnawatka, w terminie 30 dni od dnia doręczenia interpretacji.

Otrzymują:

1. Adresat
2. Referat Finansowo-Podatkowy Urzędu Gminy Tarnawatka

*Dokument podpisany bezpiecznym
podpisem elektronicznym*

Piotr Pasieczny